

ת"פ 41958/02/18 - מדינת ישראל נגד מאיר ארזואן, יוסף מאיר סופיר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 41958-02-18 מדינת ישראל נ' ארזואן ואח'

לפני כבוד השופט העמית דניאל בארי
המאשימה:
נגד

הנאשמים:
1. מאיר ארזואן - ע"י אהוד בן יהודה
2. יוסף מאיר סופיר (עציר) - ע"י חן בן חיים

החלטה

כללי:

1. בסוף חודש אוגוסט 2018 הגישה המאשימה בקשה לאיחוד משפטים, דהיינו צירוף ת"פ 2118-06-19 שבו נאשמים נאשם 1 בתיק שבפניי וכן אדם נוסף בשם דוד ביטן המיוצג ע"י עו"ד יוסי שילוח.
2. בנוסף ביקשה המאשימה להוסיף ראיות בתיק שבפניי במסגרת "עדות שיטה". במסגרת הדוקטרינה הנ"ל ביקשה מאשימה להגיש כתב אישום מתוקן והכרעת דין בתיק 21073-01-19.
3. המאשימה גם הגישה שתי בקשות לתיקון כתב האישום בדרך של הוספת עדי תביעה. המאשימה ציינה שחומר החקירה הקשור לעדים אלה הועבר זה מכבר לעיון ב"כ הנאשמים. הבקשה הראשונה הוגשה

עמוד 1

ביום 7/5/19, הבקשה השנייה הוגשה יחד עם הבקשה לקבלת ראיות להוכחת "עדות שיטה".

4. ב"כ הנאשמים התנגדו בתוקף לקבלת ראיות על "עדות שיטה". הסנגורים טענו כי החומר שהמדינה מבקשת להגיש אינו עומד במבחנים שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון. הם ציינו כי הדברים אינם מצביעים על שיטה ייחודית שהינה כמעין טביעת אצבע של הנאשמים.

ב"כ הנאשמים ציינו כי הגשת הראיות לעיון בית המשפט בטרם ניתנה החלטה לקבל את הראיות נועדה להשחיר את פני הנאשמים וליצור דעה קדומה נגדם.

5. בא כוחו של דודו ביטן, הנאשם בת"פ 2118-06-19 התנגד לצירוף התיק לתיק שבפניי וטען כי צירוף כזה יפגע בזכותו של מרשו להליך הוגן.

6. ב"כ נאשם 2 לא התנגד לבקשה לתיקון כתב האישום שהתבקש ע"י התביעה ביום 7/5/19. הסנגורים התנגדו לתיקון כתב האישום המתייחס לעדים העתידיים להעיד לעניין "עדות שיטה".

7. ביום 18/9/19 דחיתי את בקשת המדינה לאחד את הדיון בתיק שבפניי עם תיק פלילי 2118-06-19.

ההיבט המשפטי:

8. ככלל, בשלב שלפני הכרעת הדין אסור למאשימה להביא לידיעת בית המשפט את הרשעותיו של הנאשם. לכלל זה מספר חריגים שאחד מהם מתייחס למה שמכונה "עדות שיטה ומעשים דומים." "

9. בספרו דיני הראיות ד הוצאת בורס' 2013 מציין המחבר פרופ' גבריאל הלוי כי ראיות בדבר שיטת ביצוע משמשות כראיות נסיבתיות להוכחת זהותו של המבצע לכן נדרשות שבראיות אלה תהיה רמת דיוק ופירוט גבוהים וכן דמיון גבוה בין המעשה הנוכחי למעשי העבר.

10. כב' השופט ברק (כתוארו אז) ציין בע"פ 679/79 אפרים כהן נ' מדינת ישראל פד"י ל"ד (1), 493:

"...ערכה הראיית של עדות השיטה אינו צריך להיקבע על יסוד מבחנים חיצוניים נוקשים, אלא צריך להישקל על פי ערכן הפנימי של סך הראיות, המצויות בפני בית המשפט, ולכן אין לומר כי בכל מצב ו מצב צריכה עדות השיטה להגיע לכדי "כרטיס ביקור" או מעין טביעת האצבעות והכל תלוי בכל הראיות שבידי בית המשפט..."

11. באותו פסק הדין מוסיף השופט ברק:

"... לעניין הזהות אם השיטה היא העדות היחידה אז צריך דמיון גבוה, אם לעומת זאת יש עדות מהימנה אחרת אין זה סביר לדרוש בכל מקרה שעדות השיטה תצביע על אותה מידה גבוהה של דמיון..."

12. בע"פ 648/77 שמואל קריב נ' מדינת ישראל פד"י ל"ב (2), 751 מציין כב' השופט שמגר (כתוארו אז):

"...כאשר יש ראיות על ביצוע עבירה, אולם נעדרת עדות ישירה בדבר זהותו של מבצע העבירה, יש וניתן ללמוד ולהסיק על חלקו של נאשם במעשה העבירה מתוך ראיות בדבר שיטת הפעולה ועל אחת כמה וכמה ניתן לראות בכך סיוע לעדות עיקרית אחרת..."

13. בע"פ 3731/12 מוחמד סוילם נ' מדינת ישראל ניתן ביום 11/11/14 ציין כב' השופט שוהם: **"...בע"פ 4327/12 פלוני נ' מדינת ישראל (5/6/13) עמדתי על מגמת הפסיקה להגמשת הדרישה למידת דמיון גבוהה במיוחד בין המעשים, דבר העולה כדי 'כרטיס ביקור' של העברין בציני כי כל מקרה יבחן לגופו בהתאם לנסיבותיו המיוחדות..."**

מן הכלל אל הפרט:

14. בתיק זה אין מחלוקת בין הצדדים כי בוצעה גניבה מתוך רכב החברה. המחלוקת מתמקדת בזהות מבצע הגניבה. החומר שהוצג בפני אינו מספק לצורך חיזוק הראיות לעצם ביצוע המעשה אולם יש בקווי הדמיון שאפרט בהמשך כדי להצדיק הגשתו כראיה נסיבתית לעניין הוכחת זהות המבצע.

15. בשני המקרים מדובר בשימוש במידע פנים של אדם שבקיא בנהלי ההבטחה ודרכי פתיחת הדלתות של רכב הבלדרות. בשני המקרים יש הכנה של מכשיר מתאים שמאפשר כניסה לתוך רכב הבלדרות. בשני המקרים נעשה שימוש ברכב שלוחית הזיהוי שלו הוחלפה.

16. מבלי להביע כל עמדה למשקל שינתן לעדות השיטה בסיומו של ההליך, הגעתי לידי מסקנה כי יש הצדקה לקבל את החומר שמתייחס ל"עדות שיטה".

17. לסיכום, אני מאשר את קבלת הראיות לעניין "עדות שיטה" ומאשר את תיקון כתב האישום בהתאם לשתי הבקשות שהוגשו ע"י המאשימה.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תש"פ, 20 נובמבר 2019, בהעדר

עמוד 3

הצדדים.